

N:o 66.

Ank. till Riksd. Kansli d. 6 April 1867, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Rikets Ständers år 1866 församlade Revisorerers Berättelse, angående granskning af Statsverkets samt andra utaf allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1864.

(I. A.)

Sedan ofvannämnda revisions-berättelse, jemte de underdåniga utlåtanden och förklaringar, vederbörande embetsverk och myndigheter i anledning deraf till Kongl. Maj:t afgifvit, blifvit af Riksdagen till Stats-Utskottets behandling hänvisad, har Utskottet tagit kännedom om dessa handlingar samt inhämtat de för ärendenas utredning i öfrigt erforderliga upplysningar och får härmedelst underställa Riksdagens pröfning de utaf Revisorerne gjorda framställningar, hvilka Utskottet ansett från dess sida påkalla yttranden; följande Utskottet vid uppställningen häraf samma ordning, som uti revisions-berättelsen blifvit iakttagen.

Konsulsfonden.**§ 1.**

(Rev.-ber. pag. 17.)

Enligt hvad Revisorerne omförmäla, hade någon stat för de med aflöning försedda konsulerne och deras biträden icke blifvit redogörelsen för denna fond bilagd, och vore någon sådan ej heller för revisionsåret fastställd, utan skulle utbetalningarne af berörda aflöning grunda sig å flera särskilda, vid olika tider af Kongl. Maj:t meddelade nådiga beslut; men då icke heller dessa bilagts re-

Angående
stat för
konsulerne.

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 4 Saml. 1 Afd. 30 Häft.

dogörelsen, hade Revisorerne icke varit i tillfälle att tillse, huruvida de gjorda utbetalningarne dermed öfverensstämde. På det blifvande Revisorer emellertid måtte kunna med lätthet utöfva den kontroll, som i berörda hänseende dem ålåg, hemställde Revisorerne, om icke lämpligt vore att, i likhet med hvad för minister-staten egde rum, aflöningsstat för konsulerne och deras biträden för hvarje statsreglering fastställdes och redogörelsen bilades.

Stats-Utskottet, som icke funnit lämpligt att ifrågavarande tjenstemäns aflöning oftare göres till föremål för reglering, än sådant af omständigheterna påkallas, får, för öfrigt instämmande i den åsigt, som legat till grund för Revisorerne framställning i ämnet, föreslå,

att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att vid afgifvande redogörelse för Konsulsfonden foga sådana handlingar, hvarigenom blifvande Revisorer af Statsverket må sättas i tillfälle att utöfva behörig kontroll i afseende å utbetalningen af ifrågavarande aflöningar.

Kongl. Krigs-kollegium och Kongl. Statskontoret.

§ 2.

(Rev.-ber. pag. 24 och 111.)

Angående
medel, an-
ordnade för
ett af Kongl.
Maj:t känt
behof.

Jemte det Revisorerne redogjort för behandlingen af en utaf 1865 års Revisorer gjord anmärkning i afseende å redovisningen för medel, som blifvit utbetalda för ett af Kongl. Maj:t känt behof, uti hvilken fråga Stats-Utskottet vid förliden riksdag under N:o 127 § 6 afgaf Utlåtande, hafva Revisorerne, oakadt hvad sålunda förekommit, hvartill Utskottet får hänvisa, ansett sig icke kunna undgå att till Riksdagen anmäla, att äfven under revisionsåret allmänna medel blifvit för berörda ändamål utanordnade och endast på det af föregående års Revisorer anmärkta sätt redovisade. Kongl. Maj:t hade nemligen, dels medelst nådigt Bref den 19 Januari 1864 anbefallt Kongl. Krigs-kollegium att, för ett af Kongl. Maj:t känt behof, utaf fjerde Hufvudtitelns anslag för extra afgifter till Chefen för Kongl. Landtförsvars-departementet utbetala 2,000 R:dr, hvilket belopp, uppå requisitioner, blifvit, emot qvitto af General-intendenten Sandels, utbetaladt, dels ock, genom nådig Skrifvelse den 19 Augusti samma år, anbefallt Kongl. Statskontoret att för enahanda behof till Chefens för Kongl. Finans-departementet disposition af sjunde Hufvudtitelns extra utgiftsmedel utanordna ett belopp af 840 R:dr; och sedan Kongl. Maj:t funnit godt godkänna den af Departements-chefen för medlens användande afgifna redogörelse, hade, enligt nådigt

Bref till Kongl. Statskontoret af den 13 September 1864, Kongl. Maj:t meddelat bemålde embetsman decharge för sistberörda medel.

I öfverensstämmelse med den åsigt, som af Stats-Utskottet vid förliden riksdag uttalades och af samtliga Riks-Stånden godkändes, finner äfven nuvarande Stats-Utskott det visserligen vara mindre lämpligt, att ett sådant redovisningssätt, som det ifrågavarande, för allmänna medel eger rum; men då den regeringsåtgärd, Revisorernes anmärkning afser, redan utgjort föremål för vederbörligt Utskotts granskning, och hvad Rikets Ständer efter en sådan granskning godkänt eller lemnat oanmärkt, enligt 76 § af förut gällande Riksdags-ordning, vunnit decharge, så att ingen ny till ansvarighet bindande granskning derefter må i samma ämne företagas, får Utskottet hemställa,

att Revisorernes förevarande framställning numera icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

§ 3.

(Rev.-ber. pag. 36 — Utlåt. pag. 262.)

Vid granskning af de säkerhetshandlingar, emot hvilka de under Kongl. Arméförvaltningen ställde kassor och fonders medel blifvit utlånade, hade den olika räntefot af 5, 5½ och 6 procent, hvarmed de mot in-teckningssäkerhet utlåna medlen löpte, ådragit sig Revisorernes uppmärksamhet. Den mer eller mindre gynnsamma penningställning, som vid de olika lånens utgifvande varit rådande, utgjorde visserligen en förklaringsgrund för tillkomsten af detta förhållande, men innefattade, enligt Revisorernes tanke, icke giltigt skäl för dess fortfarande. Hinder syntes nemligen icke möta att, enär penningställningen en längre tid varit sådan att högsta lagliga ränta mot bästa slags in-teckningar kunnat utan svårighet erhållas, särdeles då faran af uppsägning från långifvarens sida vore jemförelsevis ringa, åtgärd kunde vidtagas, ledande dertill, att, på sätt kassornas fördel i förening med rättvisan kräfde, lika och högsta lagliga ränta erhöles på lån, för hvilka lika god säkerhet vore lemnad.

Angående
utlåning af
Arméför-
valtningens
fonder och
kassor.

Uti häröfver afgifvet underdånigt utlåtande har Kongl. Arméförvaltningen hufvudsakligen anført, att då åtgärder från det allmännas sida vidtagits i ändamål att bereda lindring i den tryckta penningställningen inom landet, hade det syntts Arméförvaltningen mindre lämpligt att ett Statens embetsverk, som icke hade sig tilldelad egenskapen af en bankinrättning, der lånetransaktioner, till beredande af högsta möjliga vinst, måste lämpas efter en mer eller mindre tillfällig omväxling i penningställningen, sökt motverka det åsyftade målet att underlätta lånesökandes behof af penningar mot den räntefot och under öfriga förhållanden, som varit med kassornas och fondernas säkerhet och skäligen vinst närmast förenliga.

De af Kongl. Arméförvaltningen anförda förhållanden synas emellertid Utskottet icke innefatta vederläggning af den utaf Revisorerne uttalade åsigt. Det synes nemligen Utskottet som borde för utlåning af ifrågavarande medel icke tillämpas andra grunder, än som gälla för utlåning i allmänhet, dock så att säkerheten för medlens återbekommande icke äfventyras för en högre ränta; hemställande Utskottet, som icke ansett sig kunna på förhand bedöma, huruvida den af Revisorerne föreslagna högsta lagliga ränta vid utlåningar mot inteckningssäkerhet i fast egendom kan erhållas,

att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att, i afseende å utlåningen af ifrågavarande medel, vidtaga sådana åtgärder att medlen må blifva på det för det allmänna fördelaktigaste sätt gjorda fruktbärande.

§ 4.

(Rev.-ber. pag. 37 — Utlåt. pag. 266.)

Angående
En per mille
fondens öf-
verlemnande
till Riks-
gälds kon-
toret.

Den så väl vid 1858 års Statsrevision som under flera riksdagar behandlade frågan, angående samtliga ifrågavarande kassors och fonders öfverflyttning från det embetsverk, som hade förvaltningen deraf sig anförtrodd, hade, enligt hvad Revisorerne omförmäla, jemväl utgjort föremål för deras uppmärksamhet; och ehuru Revisorerne för sin del hufvudsakligen biträdde den åsigt, som i afseende härå gjorde sig gällande hos Rikets åren 1862 och 1863 församlade Ständer, hade dock Revisorerne, med afseende å hvad i denna fråga vid förliden riksdag förekommit, ansett sig icke nu böra ifrågasätta någon mera omfattande förändring i afseende härå, än att, då den så kallade "En per mille fonden" hvilken, till följd af Kongl. Förordningen den 22 Maj 1794 och Kongl. Brefvet den 18 September samma år, uppkommit genom den staden Göteborg då medgifna nederlagsfrihet för utländskt gods och den i sammanhang dermed gifna föreskrift, att, vid inkommande till och utgående från staden af dylikt gods, en per mille af varornas värde skulle erläggas till bildande af en fond för allmänna byggnader i Göteborg, hörande till militära behof och stadens försvar, icke torde till användning för det afsedda behofvet ifrågakomma, Revisorerne hemställde, om icke denna fond, som, sedan berörda afgift till följd af den förnyade nederlagsförordningen af den 5 Maj 1813 upphört, icke hade annan inkomst än räntan å utlånade medel, kunde, oberoende af frågan om de öfriga kassornas förvaltning, till Statsverket indragas.

Uti häröfver afgifvet underdånigt utlåtande har Kongl. Arméförvaltningen, jemte upplysning, dels att nämnda fonds tillgångar vid 1865 års slut uppgingo till 56,458 R:dr 64 öre, dels ock att den enda utgift, som för närvarande funnes

å fonden anvisad, utgjordes af ett till siffran icke uppgifvet hyresbelopp, hvilket, jemlikt Kongl. Brevet den 29 December 1865, skall af fondens räntemedel bestridas för den så kallade aktie-manegens i Göteborg begagnande till ridhus för derstädes förlagda detachement af Husarregementet Konung Carl XV, på anförda skäl, hufvudsakligen det att de med fondens bildande åsyftade militära behof oförminskade kvarstodo och att medlens användande dertill när som helst kunde ifrågakomma, afstyrkt Revisorernes ofvanberörda förslag.

Då emellertid ifrågavarande behof, derest de äro af beskaffenhet att böra med allmänna medel afhjelpas, lämpligast torde böra medelst direkta statsanslag tillgodoses, samt den utgift, som för närvarande finnes å fonden anvisad, synes böra från Statsverket utgå, torde hinder icke möta att denna fond, i likhet med hvad i afseende å Salpeterfonden egt rum, må kunna till Riksgälds-kontoret öfverlemnas; dock, som en närmare utredning af förhållandet är nödig, innan beslut härom fattas, hemställer Utskottet,

att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes, efter en sådan utredning, till näst sammanträdande Riksdag aflåta nådig Proposition, angående ifrågavarande fonds öfverlemnande till Riksgälds-kontoret och sättet för bestridande af den å fonden anvisade utgift.

Kongl. Krigs-akademien.

§ 5.

(Rev.-ber. pag. 40 — Utlåt. pag. 272.)

Under förmälan, hurusom för ny byggnad med dertill hörande arbeten vid kadetternas badanstalt blifvit, på grund af ett den 7 Mars 1863 upprättadt kontrakt, under revisionsåret utbetaladt ett belopp af 4,500 R:dr, hafva Revisorerne, enär berörda kontrakt endast vore försedt med anteckning att detsamma af Guvernören antagits, men, så vidt räkenskaperna utvisade, hvarken entreprenadauktion blifvit hållen eller anbud å arbetets verkställande infordrade, å förhållandet fästet Riksdagens uppmärksamhet.

Af det utaf Guvernörs-embetet häröfver afgifna underdåniga utlåtande, hvartill Utskottet allenast får hänvisa, bekräftas det af Revisorerne uppgifna förhållande, att hvarken entreprenadauktion för byggnadens uppförande blifvit hållen eller anbud å arbetets verkställande infordrade; och då det icke kan vara lämpligt att ett arbete af den betydenhet som det ifrågavarande, utan tillfälle för täflan, åt enskild person öfverlåtes, får Utskottet, som icke är i tillfälle att bedöma, om i följd af det anmärkta förfarandet någon förlust tillskyndats det all-

Angående
en badan-
stalt vid
Carlberg.

männa, men, oberoende af denna fråga, anser nödigt förebygga att ett dylikt förfarande vidare må ega rum, i sådant syftemål hemställa, att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes förståndiga vederbörande att, då dylika eller andra byggnadsarbeten i framtiden behöfva utföras, tillse det tillfälle för täflan emellan dem, som kunna vara villige åtaga sig sådana arbeten, icke må saknas.

Stockholms stads kronoräkenskaper och läuens landsböcker.

§ 6.

(Rev.-ber. pag. 51 — Utlåt. pag. 279—281.)

Angående
trycknings-
kostnaden
för debet-
sedlar, ut-
slag, resolu-
tioner, m. m.

Af sjetta Hufvudtitelns anslag till skrifmaterialier och expenser hade, enligt hvad Revisorerna omförmåla, Kongl. Maj:t Befallningshafvande i Christianstads län under den 22 September 1864 å landtränteriet anordnat ett belopp af 348 R:dr, utgörande, enligt anordningen bilagd räkning, kostnaden för tryckning af 54,000 stycken debetsedels-blanketter jemte dertill använt papper. Jemlikt Kongl. Brefvet den 13 November 1863 borde visserligen af nämnda anslag utgå kostnaden för tryckning af sådana längder, räkningsblanketter och andra formulär, som Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, till vinnande af tidsbesparing och enhet i uppställning, ej mindre hos länsstyrelsen än hos landsstatstjenstemännen inom länet, kunde finna med förut gällande föreskrifter öfverensstämmande eller eljest tjenliga, att till begagnande anbefalla eller medgifva; men då stadgandet i detta nådiga bref, enligt Revisorernes åsigt, ej kunde afse sådana handlingar, för hvilka, såsom förhållandet vore i afseende å debetsedlarne, vederbörande egde att uppbära lösen, hvilken innefattade godtgörelse ej allenast för trycknings- eller skrifningskostnaden, utan jemväl för det till handlingen använda papper, hade Revisorerna ansett sig ej böra lemna detta förhållande oanmärkt, likasom Revisorerna omförmålt, hurusom Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Örebro län af samma anslag utanordnat åtskilliga belopp för tryckningskostnad jemte papper till passblanketter, resolutioner, utslag och fullmagter; och då nyssberörda handlingar syntes vara sådana, för hvilka i allmänhet lösen erhöles, hade det förefallit Revisorerna desto anmärkningsvärdare att belasta Statsverket med dylika utgifter, som den genom Kongl. Förordningen af den 30 November 1855 vederbörande tjenstemän tillagda, betydligt förhöjda expeditionslösen syntes Revisorerna innefatta fullt tillräcklig godtgörelse för alla med expeditionens uppsättande och utgifvande förenade kostnader.

Efter granskning af de skäl, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i nämnda tvänne län uti sina underdåniga utlåtanden anført till stöd för det af Revisorerna

anmärkta förfarande, har Utskottet ansett sig böra instämma uti den af Revisorerne uttalade åsigt; och, på det rättelse för framtiden i berörda förfarande må kunna vinnas, hemställer Utskottet,

att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes anbefalla länsstyrelserna i ofvannämnda län att icke vidare utanordna statsmedel för utgifter af ifrågavarande beskaffenhet.

Kongl. Statskontoret.

§ 7.

(Rev.-ber. pag. 120 — Utlåt. pag. 296.)

Då omkostnaderna för stämpelpappersuppbörden, bestående dels uti tillverknings- och transportkostnader för papperet, dels ock förnämligast i den provision, som vore vederbörande medgifven ej mindre för försäljning af papperet, utgörande denna provision i Stockholm fyra och i landsorten fem procent, än äfven derförutom till landskontoren och landtränmästarne i länen för deras befattning med stämpelpappersuppbörden, två procent till dem hvardera af den stämpelpappersafgift, som i länet inflöte, syntes Revisorerne allt för höga, såsom uppgående till 10,18 procent af hela bruttouppbörden, hafva Revisorerne hemställt, att åtgärder måtte vidtagas, hvarigenom ifrågavarande omkostnader i ett eller annat hänseende kunde nedbringas.

Angående omkostnaderna för stämpelpappersuppbörden.

Af Kongl. Statskontorets i ämnet afgifna underdåniga utlåtande, hvartill Utskottet får hänvisa, framgår visserligen att någon nedsättning i tillverknings- och transportkostnaderna för stämpelpapperet är att emotse; men då denna nedsättning torde komma att inskränka sig till ett jmförelsevis obetydligt belopp, och önskligt vore att någon betydligare besparing i denna onekligen dryga kostnad kunde åvägabringas, i hvilket hänseende en närmare utredning synes vara erforderlig, hemställer Utskottet,

att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utreda om och i hvilka hänseenden ytterligare nedsättning uti omkostnaderna för stämpelpappersuppbörden skäligen må kunna ega rum samt i sådan händelse till Riksdagen derom afåta nådig Proposition.

Kongl. Tullverket.

§ 8.

(Rev.-ber. pag. 136 — Utlåt. pag. 301.)

Angående
uppbörds-
provision för
fyr- och båk-
medel.

Utaf de under revisionsåret influtna fyr- och båkmedel, 568,416 R:dr 38 öre, hade Tullverket, enligt hvad dess räkenskaper utvisade, tillgodoräknat sig i provision 17,052 R:dr 49 öre, eller tre procent af uppbörden, till stöd för hvilken åtgärd blifvit åberopadt Kongl. Brevet den 3 December 1842. Genom Kongl. Maj:ts nådiga Förordning och Reglemente angående lots- och båkinrättningen i Riket den 16 Maj 1827 tillerkändes äfvenledes tullbetjeningen rätt till tre procent af den bestridda fyr- och båkmedelsuppbörden. Men då uti Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Förordning angående lots- och fyrinrättningen af den 9 Juli 1862 någon uppbördsprovision icke funnes tullbetjeningen medgifven och samma Förordning uttryckligen upphäfde så väl nyssnämnda af år 1827 som öfriga rörande lots- och fyrinrättningen utfärdade författningar, hade Revisorerne icke velat lemna omförmälda åtgärd oanmärkt.

Med afseende å hvad Kongl. General-tullstyrelsen uti sitt häröfver afgifna underdåniga utlåtande anfört och då i sammanhang med det förslag till aflöningsstat för Tullverket, som, enligt hvad Kongl. Maj:t behagat tillkännagifva, kommer att till Riksdagens pröfning framdeles öfverlemnas, frågan om och på hvad sätt berörda provision fortfarande bör utgå lämpligast kan behandlas, hemställer Utskottet,

att Revisorerne förevarande framställning nu ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Konsistorium i Wisby.

§ 9.

(Rev.-ber. pag. 194 — Utlåt. pag. 308.)

Angående
redovisning
för bygg-
nadsfonden.

För Wisby elementarläroverks byggnadsfond hade, enligt hvad Revisorerne omförmäla, särskild redovisning väl blifvit afgifven, men denna fond funnes ej, på sätt ske bort, upptagen i läroverkets hufvudredogörelse och uti Konsistorii räkenskaper vore den ej ens omnämnd.

Då uti elementarläroverkets hufvudredogörelse redovisning icke bör saknas för ifrågavarande byggnadsfond, finner, utan afseende å hvad rektorn vid nämnda läroverk uti sin underdåniga förklaring anfört, Utskottet sig böra hemställa,

att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att uti nämnda
elementar-

elementarläroverks hufvudredogörelse framdeles intaga redovisning för ifrågavarande byggnadsfond.

Uppsala Kongl. Universitet.

§ 10.

(Rev.-ber. pag. 197.)

Uti så väl in- som utgående balansen i universitetets räkenskaper för revisionsåret upptoges, på sätt Revisorerne omförmåla, ett oförändradt belopp af 23,905 R:dr 21 öre, utgörande "på afskrifning beroende fordringar"; och då redogörelse helt och hållet saknades för de åtgärder, som möjligen blifvit för dessa medels indrifning vidtagna, och anledningen, hvarför de fortfarande under nämnda titel balanserades, ej heller funnes omförmäld, hade Revisorerne ansett sig böra å förhållandet fästa uppmärksamhet.

Angående redovisning för balanserade fordringar.

Enär erforderlig upplysning i det af Revisorerne anmärkta hänseende icke blifvit meddelad, hemställer Utskottet,

att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla; det Kongl. Maj:t täcktes förståndiga vederbörande att vid räkenskaperna för universitetet framdeles bifoga sådan redogörelse, som Revisorerne ifrågaställt.

Expens- och aflöningsmedels-räkningarne.

§ 11.

(Rev.-ber. pag. 240 — Utlåt. pag. 315.)

Af ett expensmedelsredogörelsen för Kongl. Göta Hofrätt bilagdt protokoll för den 2 April 1864 hade Revisorerne inhemtat, att, sedan i behörig ordning blifvit kungjort att upphandling samma dag skulle ega rum af, bland annat, den ved, som för Kongl. Hofrätten under ett år erfordrades, auktion nämnda dag blifvit förrättad, dervid en i Kongl. Hofrätten anställd vaktmästare, å egna och öfriga derstädes anställde vaktbetjentes vägnar, gjort anbud att tillhandahålla torr ved och bestrida eldningen i Kongl. Hofrättens sessionsrum, förmak och kontor för 1,000 R:dr, hvilket anbud Kongl. Hofrätten funnit godt antaga; och hade till följd häraf nämnda belopp blifvit till vaktbetjeningen i bemälda Hofrätt utbetaladt. Härvid hafva Revisorerne anmärkt det, enligt deras tanke, olämpliga deri, att till ett utrop sammanslå de väsendtligen olika åtagandena att leverera veden och att bestrida eldningen, i anseende hvartill någon täflan svårigen kunnat ifrågakomma, enär personer, som hade att aflåta ved, vanligen vore boende på landet och således icke i tillfälle att ombesörja det dagliga eldningsbestyret i Kongl. Hofrätten, hvilket Revisorerne dessutom ansågo hafva tillhört vaktbetjeningen att utan särskild ersättning verkställa, i likhet med hvad

Angående upphandling af ved.

vid öfriga embetsverk syntes hafva egt rum. Genom det anmärkta förfarandet hade kostnaden för eldning i Kongl. Göta Hofrätts lokal för revisionsåret uppgått till högre belopp än för de öfriga Hofrätterna, oaktadt, enligt hvad Revisorerne hade sig bekant, priset å ved varit vida lägre i Jönköping, än uti Stockholm och Christianstad.

Utskottet, som, oaktadt hvad Kongl. Hofrätten uti sitt häröfver afgifna underdåniga utlåtande anført, funnit Revisorerne förevarande framställning välgrundad, får i anledning deraf föreslå,

det Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes förståndiga vederbörande att vid upphandling af ved för Kongl. Göta Hofrätts behof icke vidare förfara på sätt i förevarande hänseende egt rum, utan tillse att hinder för fri täflan dervid ej må förefinnas.

§ 12.

(Rev.-ber. pag. 241 — Utlåt. pag. 316.)

Angående
redovisning
för adjunk-
tionsmedel,
m. m.

I anledning af Revisorerne anmärkning, att den för Kongl. Göta Hofrätt afgifna räkenskap blott innefattade redovisning för expensmedlen, men ej för de öfriga belopp, såsom adjunktions- och gratifikationsmedel m. m., hvilka blifvit till Kongl. Hofrättens disposition under revisionsåret utanordnade, får, efter tagen kännedom af det häröfver afgifna underdåniga utlåtande, Utskottet hemställa,

att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att framdeles afgifva behörig redovisning för de adjunktions-, gratifikations- och öfriga dylika medel, som till Kongl. Hofrättens disposition kunna anordnas.

§ 13.

Angående
Revisorer-
nes öfriga
anmärknin-
gar.

Hvad i öfrigt blifvit af Revisorerne anmälldt och erinradt har Utskottet funnit dels vara genom vederbörandes afgifna underdåniga utlåtanden nöjaktigt förklaradt, dels hafva medfört åsyftad rättelse och dels icke hafva varit af beskaffenhet att från Utskottets sida påkalla något yttrande.

Stockholm den 5 April 1867.

På Utskottets vägnar:

Arv. Frison Posse.